Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 24. novembrī
(OR. en)

13083/1/20
REV 1

LIMITE

COSI 218	CATS 92
ENFOPOL 316	DROIPEN 103
ENFOCUSTOM 131	COPEN 331
IXIM 124	COPS 407
CT 107	HYBRID 37
CRIMORG 110	DISINFO 39
CYBER 241	DIGIT 128
CORDROGUE 70	JAI 1001

PUBLIC

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	12862/20
Temats:	Padomes secinājumi par iekšējo drošību un Eiropas policijas partnerību

Pielikumā izklāstīti Padomes secinājumi par iekšējo drošību un Eiropas policijas partnerību.

PIELIKUMS

PADOMES SECINĀJUMI
par iekšējo drošību un Eiropas policijas partnerību

PADOME

1. ATGĀDINA par atjaunoto iekšējās drošības stratēģiju (2015–2020) un PAMATOJAS uz tās sasniegumiem, ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas paziņojumu par ES Drošības savienības stratēģiju [1], kurā izklāstītas konkrētas darbības, kuru mērķis ir integrētā veidā risināt stratēģiskās prioritātes gan digitālajā, gan fiziskajā pasaulē, kā arī iekšējā un ārējā dimensijā laikposmam no 2021. līdz 2025. gadam, vienlaikus balstoties uz iepriekšējo Padomes darbu [2], un UZSVER, cik svarīgi ir drošības savienības ziņojumi kā instruments progresa uzraudzībai un trūkumu un jaunu draudu izvērtēšanai.

2. NORĀDA, ka pēdējās desmitgadēs visā Savienībā ir panākts ievērojams progress sadarbībā iekšējās drošības jomā un ka jau Hāgas programmā noteiktais princips par informācijas pieejamību datu apmaiņai, tiesību aktu un informācijas apmaiņas rīku uzlabošana un vienotu standartu noteikšana datu aizsardzības jomā ir būtiski soļi Eiropas tiesībaizsardzības iestāžu sadarbības veicināšanā.

3. ATZINĪGI VĒRTĒ triju prezidentvalstu (DE-PT-SI) programmu un koordināciju attiecībā uz jaunām iniciatīvām iekšējās drošības uzlabošanai un saistībā ar jauno ES Drošības savienības stratēģiju.

4. ATGĀDINA, ka iepriekšējā triju prezidentvalstu komanda būtiski pavirzīja uz priekšu diskusiju par ES iekšējās drošības politikas nākotni, uzsverot nepieciešamību konsolidēt resursus, dalīties pieredzē un zināšanās un uzlabot policijas darbības koordināciju visā Eiropas Savienībā, lai reaģētu uz jaunām drošības problēmām un izmantotu tehnoloģiju attīstības sniegtās iespējas.

---

[1] Dok. 10010/20.
[2] Turpmākā virzība diskusijās par iekšējo drošību (prezidentvalsts ziņojums par diskusiju iznākumu, dok. 14297/19).

5. ŅEM VĒRĀ nesenās diskusijas TI padomē [3], kas dod jaunu impulsu Eiropas policijas partnerības izveidei, lai stiprinātu esošo sadarbību.

6. Jo īpaši PIEKRĪT, ka pastiprinātā Eiropas partnerībā iekšējās drošības jomā informācija, kas nepieciešama savu pienākumu veikšanai, būtu jādara pieejama ikvienai tiesībaizsardzības amatpersonai katrā dalībvalstī, no jebkuras citas dalībvalsts saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

7. ATKĀRTOTI UZSVER informācijas pieejamības principu un ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka, lai gan kopējais Eiropas datu aizsardzības regulējums un dažādi juridiski un tehniski instrumenti jau ir atvieglojuši esošās informācijas savienojamību, joprojām ir iespējami uzlabojumi.

8. PIEKRĪT, ka, lai izveidotu spēcīgāku Eiropas partnerību iekšējās drošības jomā, ir pastāvīgi jāuzlabo informācijas pārvaldība un jāoptimizē esošo instrumentu un nolīgumu izmantošana informācijas apmaiņas nolūkā.

9. Attiecībā uz iekšējās drošības uzlabošanu UZSVER, ka tehnikas attīstībai un digitālajai pārveidei ir vajadzīgi atbilstīgi jauni risinājumi un pieejas attiecībā uz drošības iestādēm.

10. UZSVER, ka visās darbībās, kas saistītas ar šiem secinājumiem, arī turpmāk ir jānodrošina pamattiesību un tiesiskuma pilnīga ievērošana gan tiešsaistē, gan bezsaistē.

11. ATZĪST, cik svarīga ir dalībvalstu ekskluzīvā atbildība valsts drošības jomā saskaņā ar LES 4. panta 2. punktu.

12. NOSODA briesmīgos teroristu uzbrukumus, kas nesen notika Austrijā, Vācijā un Francijā. Šie uzbrukumi bija uzbrukums Eiropas vērtībām, pamattiesībām un galu galā mūsu dzīvesveidam. Mūsu Eiropas partnerība iekšējās drošības jomā nodrošinās efektīvu operatīvo sadarbību un pārrobežu izmeklēšanu, tostarp attiecībā uz vardarbīga ekstrēmisma un terorisma novēršanu un apkarošanu, neatkarīgi no tā izcelsmes.

---

[3] Dok. WK 10468/2020.

I. Starpposma mērķrādītāji efektīvas Eiropas partnerības iekšējās drošības jomā izveidei (2020–2025)

Ņemot to vērā, PADOME:

13. ATKĀRTO šādas politiskās prioritātes turpmākajiem gadiem un jo īpaši UZSVER, ka tālāk minētie starpposma mērķrādītāji būtu jāsasniedz ar Parlamenta, Komisijas, dalībvalstu un attiecīgo TI aģentūru kopīgu rīcību laikposmā līdz 2025. gadam, lai atbalstītu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas darbību un izveidotu efektīvu Eiropas partnerību iekšējās drošības jomā:

- informācija, kas nepieciešama savu pienākumu veikšanai, būtu jādara pieejama ikvienai tiesībaizsardzības amatpersonai katrā dalībvalstī, no jebkuras citas dalībvalsts saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem;

- ES un dalībvalstis ir īstenojušas tehniskus risinājumus, lai tiesībaizsardzības iestādes varētu savstarpēji droši un konfidenciāli sazināties;

- standarta prakse ir ES mēroga brīdinājumu par noziedzīgiem nodarījumiem instrumentu, piemēram, Šengenas Informācijas sistēmas brīdinājumu par personām vai priekšmetiem, pilnīga izmantošana;

- mūsu kopējā datu aizsardzības sistēma un daudzi juridiski un tehniski instrumenti ļauj mums labāk savienot informāciju, kas jau ir mūsu rīcībā. ES informācijas arhitektūrā vēl vairāk tiek ievērots pieejamības princips. Prīmes sistēmu vajadzības gadījumā pārskata un atjaunina;

- ir izveidots mūsdienīgs un atjauninātс *acquis* par policijas pārrobežu sadarbību, lai, piemēram, nodrošinātu pietiekamas pilnvaras attiecībā uz citas valsts teritorijā veiktu novērošanu un tūlītēju pakaļdzīšanos;

- tiesībaizsardzības iestādes ikdienas darbā var izmantot mākslīgā intelekta tehnoloģijas, ievērojot skaidrus aizsardzības pasākumus;

- dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādes un Eiropols ir aprīkoti, lai strādātu intensīvāk un apmainītos ar informāciju ar trešām valstīm;

- tiesībaizsardzības iestādes var sadarboties ar publiskajiem un privātajiem partneriem visā pasaulē, ievērojot skaidru aizsardzības pasākumu sistēmu, un jo īpaši tām ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, lai apkarotu smagus noziegumus, vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu, kas izmanto internetu.

II. Turpmākā virzība

1. Eiropas sadarbības stiprināšana tiesībaizsardzības jomā

14. ATZĪST, ka ir jāstiprina tiesībaizsardzības sadarbības Eiropas dimensija. Kopumā ikdienas darbā ir vajadzīga lielāka informētība par Eiropas partneru informācijas vajadzībām. Ikreiz, kad ir izdots valsts brīdinājums, ES mēroga brīdinājumiem Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*) būtu jākļūst par standarta praksi saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu.

15. UZSVER, ka Covid-19 pandēmija ir parādījusi, cik svarīgi ir droši saziņas kanāli. Tādējādi Padome mudina dalībvalstis, ES TI aģentūras un Komisiju, pamatojoties uz jau pastāvošiem mehānismiem un tīkliem (piemēram, *SIENA*), turpināt izstrādāt tehniskus risinājumus drošai un konfidenciālai saziņai starp ES tiesībaizsardzības iestādēm.

16. UZSVER, ka ES TI aģentūras, piemēram, Eiropols, *Frontex*, *eu-LISA*, *Eurojust* un *CEPOL*, ir Eiropas drošības arhitektūras stūrakmeņi, un tādēļ ATKĀRTOTI NORĀDA, ka ir obligāti jānodrošina šīm aģentūrām pienācīgs finansējums un personāls. Turklāt starptautiskas organizācijas un struktūras, piemēram, Interpols, ir būtiski partneri ES drošībai.

17. UZSVER Eiropola būtisko nozīmi un turpmāko virzību, kā noteikts Padomes 2020. gada 9. novembra rezolūcijā par Eiropola nākotni [4].

[4] Dok. 12463/20.

18. ATGĀDINA, ka jaunās *Frontex* regulas īstenošanai kopumā un *Frontex* pastāvīgā korpusa izvietošanai ir izšķiroša nozīme, lai turpinātu attīstīt tiesībaizsardzības sadarbību Eiropas drošības jomā, un tādējādi MUDINA *Frontex* un dalībvalstis izpildīt savu juridiski saistošo daļu.

19. AICINA dalībvalstis pilnībā izmantot esošos informācijas apmaiņas instrumentus, piemēram, *SIS*, Eiropola, kā arī Interpola datubāzes, un novērst šķēršļus to efektīvai īstenošanai.

20. AICINA visas dalībvalstis pilnībā izmantot esošos instrumentus un veicināt attiecīgās informācijas apmaiņu pēc iespējas augstākā kvalitātē. Dalībvalstīm kopā ar atbildīgajām ES aģentūrām, galvenokārt *eu-LISA*, Eiropolu un *Frontex*, ir ātri jāīsteno pieņemtais tiesiskais regulējums attiecībā uz pārskatīto TI informācijas arhitektūru, lai panāktu ES informācijas sistēmu sadarbspēju robežu, migrācijas un drošības jomā.

21. PRASA Komisijai iesniegt tiesību akta priekšlikumu par Prīmes regulējuma turpmāku izstrādi. Šajā kontekstā varētu apsvērt iespēju paplašināt/iekļaut citas informācijas kategorijas, piemēram, Eiropas Policijas reģistru norāžu sistēmu (*EPRIS*).

22. ATSAUCAS uz 1. pielikumā izklāstītajiem secinājumiem par pārrobežu sadarbības veicināšanu tiesībaizsardzības jomā un NORĀDA, cik svarīgi ir izveidot efektīvāku sadarbību tiesībaizsardzības jomā starp dalībvalstīm un to attiecīgajām aģentūrām, jo īpaši pārrobežu teritorijās.

23. UZSVER, ka ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai vēl vairāk stiprinātu operatīvo pārrobežu sadarbību, efektīvi īstenojot esošos instrumentus un attiecīgā gadījumā stiprinot, konsolidējot un vienkāršojot tiesisko pamatu, lai saglabātu Eiropas Savienības drošību, un IZCEĻ vietējās, reģionālās un divpusējās vai trīspusējās tiesībaizsardzības sadarbības vērtību un panākumus.

2. Veidot nākotni un iet kopsolī ar tehnoloģisko progresu

24. ATZĪST, ka, lai gan digitālā pārveide un jauno tehnoloģiju, jo īpaši mākslīgā intelekta (MI), izmantošana būtiski ietekmē visas cilvēku dzīves jomas, tā uzlabo mūsu spējas aizsargāt mūsu sabiedrības kopīgās vērtības. MI izmantošana tiesībaizsardzības iestādēs var potenciāli atvieglot un uzlabot drošības nodrošināšanu un noziedzības novēršanu, izmeklēšanu un kriminālvajāšanu visā ES. Digitālie rīki var atvieglot pierādījumu vākšanu, labāk strukturējot datu kopas un informāciju, saskatot modeļus, atklājot saiknes, identificējot cietušos un vainīgos, kā arī nodarījuma izdarīšanas vietu, automatizējot un paātrinot standartizētu un vienotu uzdevumu veikšanu, un palīdzot analizēt tendences, riskus un apdraudējumus, lai novērstu noziedzīgas darbības, tādējādi palielinot tiesībaizsardzības ātrumu un efektivitāti. Tajā pašā laikā minēto rīku izmantošana samazinās izmaksas un var ierobežot negatīvu psiholoģisko ietekmi, ko tiesībaizsardzības darbiniekiem var radīt spriedzi izraisoši materiāli, piemēram, attēli, kuros redzama seksuāla vardarbība vai naida noziegumi.

25. UZSVER, ka MI izmantošana, visticamāk, palīdzēs identificēt jaunus, iepriekš nezināmus modeļus un darbības veidus, jo īpaši tādās jomās kā terorisms, kibernoziedzība, seksuāla vardarbība pret bērniem, cilvēku tirdzniecība, ar narkotikām saistīti noziedzīgi nodarījumi un ekonomiskie noziegumi. Tādēļ tiesībaizsardzības iestādēm dalībvalstīs būtu jāizmanto MI, lai uzlabotu novēršanu un atvieglotu izmeklēšanu, kā arī lai aizsargātu šādos noziegumos cietušos.

26. ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka iekšējās drošības jomai paredzētā MI projektēšanā, izstrādē, ieviešanā un izvērtēšanā ir jāņem vērā pamattiesības un datu aizsardzība un ka tas ir jāsaskaņo ar tām. Attiecībā uz tiesībaizsardzības jomā izmantojamā MI izstrādi un ieviešanas nosacījumiem ir vajadzīgas īpašas pamattiesību prasības. Ciktāl šīs sistēmas ir jāizmanto, ir vajadzīgi atbilstoši aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu atbildīgu, uzticamu, uz sabiedrības interesēm orientētu un uz cilvēku vērstu MI lietojumprogrammu izstrādi un izmantošanu tiesībaizsardzības nozarē. Lietotājiem pienācīgi jāizprot, kā tika izstrādāti MI rīki un kā tie darbojas, viņiem jāspēj izskaidrot un parādīt rezultātus un jābūt skaidrām zināšanām par to ietekmi uz personām, minoritātēm un sabiedrību kopumā.

27. UZSVER, ka plašu un kvalitatīvu datu kopu pieejamība veicina uz MI balstītu rīku izstrādi iekšējās drošības vajadzībām saskaņā ar pamattiesībām, aizsardzības pasākumiem un datu aizsardzības noteikumiem. Tas ir būtiski, lai garantētu objektīvus un izskaidrojamus rezultātus, kas vienmēr būtu cilvēka uzraudzībā visa MI aprites cikla laikā, un par rezultātiem vienmēr jālemj cilvēkam.

28. UZSVER, ka tiesībaizsardzības iestādēm ir īpaši nepieciešams saņemt visaptverošu apmācību, lai tās varētu izmantot ieguvumus, ko sniedz digitālo tehnoloģiju, tostarp MI, lietošana.

29. AICINA Eiropolu apkopot pieredzi un novērtējumus, ko savākušas dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādes, un dalīties ar tiem, lai veicinātu attiecīgās prakses apmaiņu.

30. AICINA Komisiju likvidēt juridiskos šķēršļus datu apmaiņai un apkopošanai starp dalībvalstīm inovācijas nolūkos, jo īpaši, lai apmācītu, testētu un validētu algoritmus, un UZSVER nozīmi, kas šajā sakarībā ir ES Inovācijas centram iekšējās drošības jautājumos Eiropola ietvaros.

31. AICINA Komisiju veicināt MI talantu kopuma izveidi un veicināt apmācības iespēju attīstību digitālās pratības un prasmju jomā tiesībaizsardzības nolūkos, piemēram, finansējot mērķtiecīgu *CEPOL* apmācību.

32. ATZĪST, ka hibrīddraudi skar gandrīz visas politikas jomas un pārsniedz drošības politikas tradicionālos elementus. Tādēļ ir vajadzīga visaptveroša koordinācija starp ES iestādēm un dalībvalstīm un proaktīva pieeja hibrīddraudu apkarošanai.

33. Atkārtoti NORĀDA, ka ir jānodrošina likumīga piekļuve datiem un pierādījumiem elektroniskajos sakaros un digitālajās sistēmās tiesībaizsardzības un tiesu vajadzībām, kā minēts Drošības savienības stratēģijā un kā norādījusi Eiropadome [5], un UZSVER, ka, neraugoties uz mūsdienu tehnoloģisko vidi, ir būtiski saglabāt tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu spēju īstenot savas pilnvaras, kā noteikts un atļauts tiesību aktos, gan tiešsaistē, gan bezsaistē.

34. UZSVER, ka šifrēšana veido uzticēšanās pamatu digitalizācijai un ka tā būtu jāveicina un jāattīsta. Šifrēšana ir veids, kā aizsargāt privātumu, kā arī valdību, nozares un sabiedrības digitālo drošību. Vienlaikus un saskaņā ar pamattiesībām un brīvībām ir jānodrošina tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu spēja īstenot savas likumīgās pilnvaras gan tiešsaistē, gan bezsaistē, aizsargājot mūsu sabiedrību un iedzīvotājus. Kā noteikts Padomes rezolūcijā par šifrēšanu [6], visās veiktajās darbībās ir rūpīgi jālīdzsvaro minētās intereses. Tehniskie un operatīvie risinājumi, kas balstās uz tiesisko regulējumu, kura pamatā ir likumības, nepieciešamības un proporcionalitātes principi, būtu jāizstrādā ciešā sadarbībā ar pakalpojumu sniedzējiem, citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, lai gan nevajadzētu būt vienam noteiktam tehniskam risinājumam, kādā veidā nodrošināt piekļuvi šifrētiem datiem.

35. ATGĀDINA, ka ir vajadzīga līdzsvarota datu saglabāšanas sistēma, kas efektīvi ļauj piekļūt informācijai, kura vajadzīga, lai apkarotu smagus noziegumus, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības un pamatbrīvības, kā arī ātri pieņemt tiesību aktus par piekļuvi pārrobežu elektroniskajiem pierādījumiem.

---

[5] Dok. EUCO 13/20, 2020. gada 1. un 2. oktobris.
[6] Dok. 13084/1/20 REV 1.

3. Globālās problēmas un starptautiskā sadarbība drošības jomā

36. APSTIPRINA iekšējās un ārējās drošības saiknes nozīmi un ārējo un TI dalībnieku, tostarp attiecīgo TI aģentūru, lomu šajā sakarībā.

37. IZCEĻ nepieciešamību padziļināt sadarbību un informācijas apmaiņu ar trešām valstīm saskaņā ar atbilstošiem aizsardzības pasākumiem tiesībaizsardzības jomā, jo šāda sadarbība ir cieši saistīta ar plašākām Savienības drošības interesēm.

38. UZSVER, ka ir jāturpina veicināt ES drošības un robežu pārvaldības partnerību, uzlabojot operatīvo sadarbību starp *Frontex* un trešām valstīm, un ATBALSTA dalībvalstu divpusējās un daudzpusējās iniciatīvas, lai uzlabotu operatīvo koordināciju ar trešām valstīm.

39. ATGĀDINA, ka spēkā esošie statusa nolīgumi ir jāpielāgo jaunajai *Frontex* regulai. Nepabeigtie statusa nolīgumi, jo īpaši ar Rietumbalkānu partneriem, būtu jāparaksta, un tiem būtu jāstājas spēkā pēc iespējas drīz. Komisijai ciešā sadarbībā ar visiem iesaistītajiem dalībniekiem būtu jāizvērtē operatīvās sadarbības stiprināšana iekšējās drošības jomā ar citām trešām valstīm, neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav ES kaimiņvalstis.

40. NORĀDA, ka Eiropas tiesībaizsardzības iestādes ir neatņemama starptautiskās sabiedrības sastāvdaļa un tām jāspēj ciešāk sadarboties ar svarīgākajiem partneriem no trešām valstīm.

41. ATZĪST, ka ir vajadzīga efektīva informācijas apmaiņa ar trešām valstīm un pusēm, lai maksimāli palielinātu ES iekšējo drošību, vienlaikus nodrošinot nepieciešamos aizsardzības pasākumus.

42. UZSVER, ka ir efektīvāk un lietderīgāk jākoordinē pasākumi, ko veic ES iestādes un trešās valstīs iesaistītie attiecīgie dalībnieki, īstenojot kopīgu rīcību drošības analīzes jomā, izmēģinājuma projektus un ar tiem saistītas darbības.

43. UZSVER, cik svarīgi ir turpināt attīstīt sadarbību starp TI dalībniekiem un KDAP operācijām, kā izklāstīts Civilās KDAP paktā, un MUDINA turpināt īstenot tā sauktās minikoncepcijas, kas definē minēto sadarbību, un tādējādi sniegt pievienoto vērtību trešām valstīm un Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm.

4. Transnacionālās organizētās noziedzības apkarošana

44. ATGĀDINA, ka organizētā noziedzība rada milzīgu ekonomisku kaitējumu un kaitējumu personām. Tā kā organizētās noziedzības grupas arvien vairāk darbojas pāri robežām, ir būtiski maksimāli palielināt operatīvo sadarbību, izmantot pieejamās ES informācijas sistēmas un apmainīties ar informāciju visā ES un trešās valstīs, kā arī ar starptautiskajiem partneriem. Padome ŅEM VĒRĀ Komisijas nodomu nākt klajā ar paziņojumu par ES programmu organizētās noziedzības apkarošanai (2021–2025).

45. UZSVER, ka ES politikas cikls organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā / *EMPACT* sniedz iestādēm uz kriminālizlūkošanu balstītu metodoloģiju, lai kopīgi novērstu nopietnākos noziedzības draudus, kas skar ES. ES politikas cikls / *EMPACT* arī turpmāk būs galvenais instruments cīņā pret smagu starptautisku un organizētu noziedzību. ES politikas cikla / *EMPACT* procedūru plašajai digitalizācijai ir liels potenciāls, jo īpaši attiecībā uz kopīgas platformas izstrādi *EMPACT* ieinteresētajām personām (*EMPACT Exchange & Report (XR)*).

46. UZSVER, ka ir jāpastiprina centieni, lai apkarotu noziedzību pret vidi, pamatojoties uz *EMPACT* (2018–2021) prioritātes "Noziedzība pret vidi" rezultātiem un ņemot vērā rezultātus, kas gūti astotajā savstarpējo izvērtējumu kārtā attiecībā uz noziedzību pret vidi [7].

47. PIEŅEM ZINĀŠANAI Eiropas narkotiku tirgu satraucošo attīstību pēdējos gados. Situāciju raksturo liela dažādu narkotiku veidu pieejamība, arvien lielākas konfiskācijas, arvien biežāka vardarbības un iebiedēšanas izmantošana un milzīga peļņa. Narkotiku tirgi un ar tiem saistītās organizētās noziedzības grupas jau sen ir izrādījušās ļoti noturīgas – pat globālās Covid-19 pandēmijas laikā.

[7] Dok. 14065/19.

48. UZSVER, ka ir vajadzīga pastiprināta ES Narkomānijas apkarošanas stratēģija 2021.–2025. gadam, lai ilgtspējīgi reaģētu uz šīm norisēm. Jaunā ES Narkomānijas apkarošanas stratēģija būtu jāturpina, izmantojot līdzsvarotu, uz pierādījumiem balstītu, integrētu un vairākdisciplīnu pieeju, lai risinātu visus ar narkotikām saistītus aspektus valstu, ES un starptautiskā līmenī. Šajā sakarībā tiek uzsvērta Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra (*EMCDDA*) un Eiropola loma.

49. ATGĀDINA, ka Covid-19 pandēmija arī izceļ, cik svarīga ir cīņa pret viltotām zālēm vai aizsargierīcēm un ar tām saistīto apdraudējumu.

50. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas stratēģiju efektīvākai cīņai pret seksuālu vardarbību pret bērniem gan tiešsaistē, gan bezsaistē. UZSVER, ka seksuālas vardarbības pret bērniem un bērnu seksuālas izmantošanas novēršana un apkarošana, jo īpaši ņemot vērā noziedzības pieaugošo tiešsaistes dimensiju Covid-19 pandēmijas laikā, ir kopīgs uzdevums, kam nepieciešama kopīga, koordinēta un daudzpusēja pieeja Eiropas un pasaules līmenī.

51. AICINA dalībvalstis īstenot visus stratēģijas darba virzienus. Saskaņā ar Padomes 2019. gada 8. oktobra secinājumiem par seksuālas vardarbības pret bērniem apkarošanu Padome ATKĀRTOTI APSTIPRINA ES un dalībvalstu apņemšanos aizsargāt bērnu pamattiesības un noziegumos cietušo tiesības, kā arī apkarot seksuālu vardarbību pret bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu, neatkarīgi no bērnu fiziskās atrašanās vietas vai valstspiederības.

52. UZSVER, ka cīņa pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību joprojām ir augsta prioritāte, un ATZINĪGI VĒRTĒ 2020.–2025. gada ES rīcības plānu cīņai pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību. Būtu jāatzīmē nesenie panākumi šajā jomā, tostarp darbs, kas veikts saskaņā ar *EMPACT* prioritāti "Šaujamieroči" un 2015.–2019. gada rīcības plānu cīņai pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību starp ES un Dienvidaustrumeiropas reģionu. Cīņai pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību ir vajadzīga uzlabota transnacionāla informācijas apmaiņa, piemēram, Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*) sistemātiski sniedzot informāciju par nozaudētiem un nozagtiem ieročiem.

53. Atgādina 2020. gada 5. jūnija secinājumus par sadarbības uzlabošanu ar Rietumbalkānu partneriem, kuros Komisija tika aicināta iekļaut Ceļvedi [8], kas pieņemts Rietumbalkānu samitā Londonā 2018. gada 10. jūlijā, jaunajā ES rīcības plānā cīņai pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību, un ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka tā mērķi saskan ar Savienības un Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) centieniem apkarot kājnieku ieroču un vieglo ieroču (VIKI) un to munīcijas nelikumīgu tirdzniecību.

54. AICINA dalībvalstis kopā ar Rietumbalkānu partneriem turpināt īstenot Ceļvedi, kas iekļauts 2020.–2025. gada ES rīcības plānā cīņai pret šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību, un saskaņā ar attiecīgajiem Padomes lēmumiem. Tas ietver pārbaudītas procedūras un sekmīgu sadarbību ar Dienvidaustrumeiropas un Austrumeiropas informācijas apstrādes centru vieglo un kājnieku ieroču kontrolei (*SEESAC*).

55. AICINA Komisiju kopā ar Augsto pārstāvi sasaukt svarīgāko īstenošanas partneru un līdzekļu devēju koordinācijas komiteju, lai nodrošinātu līdzekļu devēju stratēģisko globālo koordināciju.

56. Ņemot vērā atšķirīgo tiesisko regulējumu un vajadzības, sistemātiska noziedzības un krimināljustīcijas datu vākšana būtu jāpielāgo katras dalībvalsts realitātei. Padome AICINA Komisiju sīkāk apspriest to, kā valstis īsteno jaunos galvenos darbības rādītājus attiecībā uz rīcības plānu šaujamieroču jomā.

57. UZSVER, ka efektīvai smagu noziegumu apkarošanai ir vajadzīga arī kopīga apņemšanās stiprināt mūsu centienus noziedzīgi iegūtu līdzekļu izņemšanā un konfiscēšanā un ka šajā sakarībā būtu jāizvērtē Eiropas tiesību aktu efektivitāte.

---

[8] Ceļvedis ilgtspējīgam risinājumam kājnieku ieroču un vieglo ieroču (VIKI) un to munīcijas nelikumīgas glabāšanas, ļaunprātīgas izmantošanas un nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai Rietumbalkānos līdz 2024. gadam.

58. UZSVER, cik svarīga ir cīņa pret cilvēku tirdzniecību un migrantu kontrabandu, un tādēļ ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas nodomu izstrādāt jaunu ES stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai un pārskatīt pašreizējo ES rīcības plānu cīņai pret migrantu kontrabandu Drošības savienības stratēģijas ietvaros. Stratēģijā cilvēku tirdzniecības izskaušanai būtu jāpievēršas visiem ekspluatācijas veidiem, jo īpaši pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu un apkarotu cilvēku tirdzniecību darba vai seksuālas izmantošanas nolūkā, kā arī cietušo identificēšanai, aizsardzībai un atbalsta sniegšanai cietušajiem. Bērnu tirdzniecības apkarošanai arī turpmāk vajadzētu būt par prioritāti stratēģijā. Stratēģijā būtu jāparedz pašreizējās tehnoloģiskās attīstības un tās ietekmes uz cilvēku tirdzniecību analīze, uzlabota datu vākšana un novērtēšana esošo mehānismu ietvaros un ciešāka sadarbība ar Eiropas Padomi un *GRETA* (Ekspertu darbības grupu pret cilvēku tirdzniecību).

5. Terorisma un vardarbīga ekstrēmisma novēršana un apkarošana

59. ATGĀDINA, ka pēdējos gados ir daudz panākts, lai stiprinātu ES sadarbību cīņā pret vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu. Tomēr terorisma draudi Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm joprojām ir lieli, par ko liecina arī nesenie uzbrukumi Austrijā, Francijā un Vācijā. Šo apdraudējumu rada visi vardarbīgā ekstrēmisma veidi, tostarp reliģisks un politiski motivēts vardarbīgs ekstrēmisms, un tas ir vērsts pret mūsu brīvo un atvērto sabiedrību.

60. MUDINA ātri pieņemt priekšlikumu regulai par to, kā novērst teroristiska satura izplatīšanu tiešsaistē, un AICINA visas puses kompromisa garā risināt sarunas, lai šajā jomā saglabātu vērienīgu mērķuzdevumu.

61. UZSVER, ka ir svarīgi apkarot naidu, vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu internetā, jo īpaši Eiropola vienības ziņošanai par interneta saturu darbību satvarā.

62. Apzinoties Eiropas vēsturisko atbildību nodrošināt savu ebreju tautības iedzīvotāju un kopienu pamattiesības un drošību, Padome UZSVER, ka cīņu pret antisemītismu ir svarīgi izvērst kā transversālu jautājumu (ar atsauci uz Padomes deklarāciju par antisemītisma apkarošanas integrēšanu visās politikas jomās) [9], un NORĀDA, ka drošība ebreju tautības iedzīvotājiem un kopienām joprojām ir ļoti svarīgs jautājums. Padome MUDINA dalībvalstis pievērst uzmanību ebreju iestāžu drošībai, cieši sadarbojoties ar ebreju kopienām, un veicināt paraugprakses apmaiņu un pārrobežu sadarbību šajā jomā.

63. PAUŽ BAŽAS par jebkuras ideoloģijas vardarbīgu ekstrēmistu grupām, kas Covid-19 pandēmiju mēģina izmantot saviem mērķiem, veicot aģitāciju un vervēšanu gan tiešsaistē, gan bezsaistē. Padome NOSODA visus mēģinājumus graut sociālo kohēziju un popularizēt vardarbību un UZSVER, ka jāīsteno visu sabiedrību aptveroša pieeja un jādara viss iespējamais, lai novērstu turpmāku radikalizāciju un lai dotu pretsparu visām vardarbīga ekstrēmisma un terorisma izpausmēm. Padome NOSODA visas rasisma, ksenofobijas un citu veidu neiecietības izpausmes.

64. Tādēļ Padome AICINA Eiropolu turpināt uzraudzīt norises šajā ziņā un atbalstīt dalībvalstu centienus apkarot vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu, ko izraisa vai pastiprina pandēmija.

65. AICINA dalībvalstis arī turpmāk stiprināt centienus novērst radikalizāciju, kas izraisa vardarbīgu ekstrēmismu tiešsaistē un bezsaistē, jo īpaši – attiecinot savas profilakses un deradikalizācijas programmas arī uz visām tām šīs parādības jomām, uz kurām tās pagaidām vēl neattiecas.

66. UZSVER, ka šajā sakarā īpaša uzmanība joprojām būtu jāpievērš tiem, kuri atgriežas no konfliktu zonām, kā arī cietumiem un atbrīvotiem cietumniekiem.

---

[9] Dok. 12893/20.

67. MUDINA dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst tām personām, kuras dalībvalstis ir novērtējušas kā terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma draudu, un UZSVER, ka Eiropā, kur nav iekšējo robežu, esošā valstu un Eiropas tiesiskā regulējuma ietvaros ir jānodrošina, lai tad, kad šādas personas ceļo vai uzņem kontaktus ar indivīdiem vai tīkliem citās dalībvalstīs, informācijas apmaiņa būtu uzticama un ātra.

68. UZSVER, ka, izņemot ārvalstu kaujinieku teroristu īpašo kategoriju, līdz šim nepastāv nekādi kopīgi standarti vai kritēriji, kā noteikt, kuras no šīm personām būtu jāiekļauj Eiropas datubāzēs un informācijas sistēmās. Lai gan pastāv tiesiskais regulējums attiecībā uz to, kādu informāciju drīkst ievadīt šajās datubāzēs, tas nebūt negarantē, ka tajās būs atrodamas vismaz tās personas, kuras dalībvalstis ir novērtējušas kā tādas, kas rada nopietnus terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma draudus. Tādēļ Padome UZSKATA, KA ir principiāli SVARĪGI personas, kuras atsevišķas dalībvalstis ir novērtējušas kā tādas, kas rada nopietnus terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma draudus, iekļaut attiecīgajās Eiropas datubāzēs un informācijas sistēmās, ja vien juridisku vai operatīvu apsvērumu dēļ nav jārīkojas citādi. UZSVER, ka šajā kontekstā jāievēro pamattiesības un atbilstīga personas datu aizsardzība.

69. ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka atbildīgā darba grupa patlaban ir pievērsusies nepieciešamībai veikt informācijas apmaiņu par personām, kuras ir novērtētas kā tādas, kas rada terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma draudus; šajā sakarā ATZINĪGI VĒRTĒ turpmāku darbu, lai panāktu kopīgu izpratni par to, kādas personas atsevišķas dalībvalstis uzskata par tādām, kas rada terorisma vai vardarbīga ekstrēmisma draudus, neskarot dažādos valstu tiesību aktus šajā jomā, un AICINA dalībvalstis ar Komisijas un Eiropola atbalstu iesaistīties pastāvīgā stratēģiskā dialogā par šo jautājumu.

70. UZSVER, ka vardarbīga ekstrēmisma pieaugums apdraud drošību Eiropā. ŅEM VĒRĀ, ka sociālie mediji veicina vardarbīga ekstrēmisma ideoloģijas izplatīšanos un sniedz ieguldījumu radikalizācijā. Vardarbīgs ekstrēmisms iegūst aizvien pieaugošu starptautisku aspektu, un ir jāvēršas pret starptautiskām un pārrobežu saiknēm starp vardarbīgu ekstrēmistu grupām internetā.

71. AICINA dalībvalstis turpināt pilnveidot paraugpraksi par to, kā stiprināt vardarbīga ekstrēmisma un terorisma novēršanu, atklāšanu un apkarošanu, un dalīties ar šo paraugpraksi, un apkarot vardarbīga ekstrēmisma satura izplatīšanu tiešsaistē un bezsaistē, tostarp, sadarbojoties ar svarīgākajām trešām valstīm.

1. PIELIKUMS

PADOMES SECINĀJUMI PAR PĀRROBEŽU SADARBĪBAS VEICINĀŠANU TIESĪBAIZSARDZĪBAS JOMĀ

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

1. ATZĪSTOT fundamentālo nozīmi, kāda piemīt turpmākai pārrobežu sadarbības uzlabošanai tiesībaizsardzības jomā, tuvinot kopīgo mērķi stiprināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu laikā, kad jauni draudi apliecina, ka nepieciešamas papildu sinerģijas un ciešāka sadarbība visos līmeņos, lai nodrošinātu kompetento iestāžu efektīvu un koordinētu reakciju,

2. ŅEMOT VĒRĀ Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (*CISA*), Padomes Lēmumu 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumu 2008/616/TI (2008. gada 23. jūnijs) par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI, un Padomes Lēmumu 2008/617/TI (2008. gada 23. jūnijs) par sadarbības uzlabošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstu īpašajām intervences vienībām krīzes situācijās (Prīmes lēmumi), kā arī citus ES tiesībaizsardzības instrumentus un divpusējos un daudzpusējos dalībvalstu savstarpējos nolīgumus par policijas sadarbību,

3. BALSTOTIES UZ pārrobežu sadarbības tiesībaizsardzības jomā stratēģiskajām prioritātēm un pamatprincipiem, kas iekļauti ES Stratēģiskajā programmā 2019.–2024. gadam par sadarbības un informācijas apmaiņas uzlabošanu, lai apkarotu terorismu un pārrobežu noziedzību [10], ES Drošības savienības stratēģiju [11], Padomes secinājumiem par atjaunotu Eiropas Savienības iekšējās drošības stratēģiju (2015–2020) [12] un Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. decembra rezolūciju par ES iekšējās drošības stratēģijas atjaunošanu [13], kur izklāstīta kopīga programma Padomei, Komisijai un Eiropas Parlamentam, un Padomes 2019. gada 6. jūnija secinājumiem par konkrētiem Eiropas preventīvas kārtības nodrošināšanas aspektiem [14],

4. ŅEMOT VĒRĀ nesaistošus Padomes dokumentus, piemēram, paraugprakses (Šengenas katalogs [15]) un pamatnostādnes (*SPOC* pamatnostādnes [16], *PCCC* pamatnostādnes [17], rokasgrāmatas par informācijas apmaiņu tiesībaizsardzības jomā [18] un par pārrobežu operācijām [19]) un Šengenas izvērtējumu konstatējumus,

5. ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu par jaunu ES drošības savienības stratēģiju 2021.–2025. gadam [20], kur uzsvērts, ka "*sadarbības līmeni joprojām varētu uzlabot, racionalizējot un modernizējot pieejamos instrumentus*" un "*Komisija izskatīs, kā Policijas sadarbības kodekss varētu atbalstīt šos mērķus*", un sākotnējo ietekmes novērtējumu par ES policijas sadarbības kodeksa iniciatīvu, ko Komisija publicējusi 2020. gada 28. septembrī [21],

---

[10] EUCO 9/19.
[11] COM(2020) 605 final.
[12] Dok. 15670/14.
[13] 2014/2918.
[14] Dok. 10062/19.
[15] Dok. 15785/3/10.
[16] Dok. 10492/14.
[17] *PCCC*: policijas un muitas sadarbības centrs (dok. 9105/11).
[18] Dok. 6727/18.
[19] Dok. 10505/09.
[20] COM(2020) 605 final, 22. lpp.
[21] Ats. Ares(2020)5077685.

6. UZSVEROT ES politikas cikla / *EMPACT* [22] būtiskumu un tam pamatā esošo papildu vērtību un kas pieminēts arī ES Drošības savienības stratēģijā 2021.–2025. gadam, kura ietver dalībvalstu kompetentās tiesībaizsardzības iestādes, ES iestādes un aģentūras un uzlabo pārrobežu sadarbību cīņā pret organizēto un smagu starptautisko noziedzību,

7. ATZĪSTOT lielo nozīmi, kāda piemīt Eiropolam kā ES kriminālās informācijas centram, atbalstot dalībvalstu un to kompetento iestāžu veiktās operācijas un izmeklēšanas un veicinot sadarbību,

8. ŅEMOT VĒRĀ *Frontex* ieguldījumu Savienības iekšējās drošības nodrošināšanā, efektīvi īstenojot integrētās robežu pārvaldības pasākumus pie ES ārējām robežām, tostarp pārrobežu noziedzības un terorisma apkarošanā pie ES ārējām robežām,

9. ATZĪSTOT, cik svarīga ir dalībvalstu ekskluzīvā atbildība valsts drošības jomā saskaņā ar LES 4. panta 2. punktu un to darbības šajā jomā, un ATZINĪGI NOVĒRTĒJOT dalībvalstu līdz šim panākto progresu tiesībaizsardzības iestāžu operatīvās sadarbības pastāvīgā uzlabošanā,

10. UZSVEROT, ka visās mūsu darbībās pilnībā ir ievērotas pamattiesības un brīvības, un ATGĀDINOT, ka ir svarīgi piemērot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus,

PADOME

11. UZSVER, ka pārrobežu sadarbība tiesībaizsardzības jomā balstās uz valstu suverenitātes principu, ar ko noteikta dalībvalstu ekskluzīva prerogatīva īstenot tiesībaizsardzības darbības savā valsts teritorijā,

---

[22] Padomes dokumentā 7704/17 izklāstītie secinājumi.

12. UZSVER, ka ES brīvības, drošības un tiesiskuma telpai nepieciešama efektīva un likumīga sadarbība tiesībaizsardzības jomā, kas balstās uz savstarpēju uzticību, apkarojot pārrobežu un organizēto noziedzību, vardarbīgu ekstrēmismu, terorismu un nelikumīgu migrāciju,

13. UZSVER, ka Covid-19 pandēmija un kopīgais mērķis novērst infekcijas izplatīšanos ir apliecinājis nepieciešamību pēc ciešākas pārrobežu sadarbības, tostarp tiesībaizsardzības jomā, pie visām kopīgajām iekšējām robežām,

14. UZSVER, ka jaunu noziedzīgu parādību rašanās un tehnoloģisko instrumentu attīstība, kas pieejami gan tiesībaizsardzības iestādēm, gan noziedzniekiem, liek izvērtēt nepieciešamību pielāgot tiesībaizsardzības sadarbības mehānismus,

15. UZSKATA, ka daudzslāņainā tiesībaizsardzības sadarbības sistēma ir pamatā saskaņotu risinājumu adekvātai kombinācijai, ar ko risina kopīgās problēmas, ar dažādām sadarbības formām, kas piemērotas specifiskām vajadzībām,

16. UZSVER, ka attiecīgā gadījumā pārrobežu sadarbību nepieciešams labāk saskaņot ar ES politikas ciklu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā,

17. ATGĀDINA, ka pašreizējo instrumentu uzlabojumiem vajadzētu adekvāti līdzsvarot konsolidētos ES mēroga noteikumus un dot iespēju izstrādāt īpaši piemērotas, maza mēroga sadarbības formas, kas atbilst reģionālajiem un vietējiem apstākļiem, un ņemt vērā tiesību sistēmu atšķirības un reģionālo, vietējo operatīvo un organizatorisko prasību atšķirības, vienlaikus ievērojot pamattiesības un ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principus,

18. UZSVER, ka priekšroka ir dodama jau pieejamu instrumentu uzlabošanai, nevis jaunu sadarbības formu veidošanai, un TĀDĒĻ ATGĀDINA, ka nepieciešams konsekventi un efektīvi īstenot esošos instrumentus,

19. ATZĪMĒ pieaugošās pretrunas starp Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un Prīmes lēmumiem, no vienas puses, un dinamiski mainīgo praksi, kuras pamatā ir divpusēji, trīspusēji un daudzpusēji nolīgumi un aktuālā tiesībaizsardzības darba praktiskās vajadzības, no otras puses, kā rezultātā atsevišķos gadījumos rodas neskaidrības par esošo sadarbības formu piemērošanas jomu,

20. ATZĪST, ka fundamentāla nozīme ir tam, ka tiesībaizsardzības amatpersonām ir iespēja efektīvi rīkoties pārrobežu sadarbībā, jo īpaši konkrētos, precīzi noteiktos apstākļos piešķirot attiecīgajiem policijas spēkiem līdzsvarotas pilnvaras, par kurām panākta savstarpēja vienošanās, vienlaikus respektējot pamattiesības un ievērojot valstu suverenitātes principu, jo īpaši – uzņēmējvalsts vadošo un noteicošo lomu,

21. ATZINĪGI VĒRTĒ ietekmi, kāda piemīt policijas un muitas sadarbības centriem (*PCCC*) un/vai vienotajiem kontaktpunktiem (*SPOC*), kas kļuvuši par paraugpraksi un sekmē un paātrina sadarbību tiesībaizsardzības jomā, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu, un MUDINA arī turpmāk stiprināt *PCCC* atbilstoši reģionālajām vajadzībām, piemēram, veicinot plašu un sistemātisku drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammas (*SIENA*) izmantošanu,

22. UZSVER nepieciešamību izvērtēt pārrobežu sadarbības instrumentu, kas dod iespēju īstenot tādas darbības kā citas valsts teritorijā veiktas novērošanas un tūlītējas pakaļdzīšanās, juridiskās prasības attiecībā uz mūsdienu tiesībaizsardzības darba vajadzībām,

23. UZSVER kopīgu policijas patruļu, vienību un biroju, kopīgu operatīvo punktu, kopīgas rīcības dienu un kopīgu izmeklēšanu nozīmi, jo tie efektīvi veicina sabiedriskās kārtības uzturēšanu, noziegumu novēršanu un noziegumu apkarošanu, jo īpaši pierobežas reģionos, palielina iedzīvotāju subjektīvo drošības sajūtu un pieļauj sadarbību starp dažādu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, dodot iespēju regulāri sniegt kopīgus pakalpojumus un tādējādi liekot pamatu savstarpējai uzticībai,

24. vienlaikus UZSVER, ka ir jāievēro un pilnībā jāīsteno iedzīvotāju tiesības un brīvības, kas nostiprinātas esošajā tiesiskajā regulējumā un Pamattiesību hartā, atzīstot, ka sabiedrības uzticēšanās tiesībaizsardzības iestādēm ir būtiska, lai saglabātu iedzīvotāju subjektīvo drošības sajūtu,

25. UZSVER nozīmi, kāda piemīt pastāvīgai mijiedarbībai un adekvātai informācijas apmaiņai, kā arī pastāvīgai kopīgai apmācībai, darbam kopīgās ekspertu grupās, semināros, darbsemināros un apmaiņas programmās dažādos līmeņos, jo īpaši ar Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūras (*CEPOL*) atbalstu, ar mērķi panākt kopīgu izpratni par Eiropas tiesībaizsardzību,

un tādēļ AICINA DALĪBVALSTIS

26. veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai vēl vairāk stiprinātu operatīvo pārrobežu sadarbību tiesībaizsardzības jomā, efektīvi īstenojot esošos instrumentus un attiecīgā gadījumā, ja nepieciešams, konsolidējot, vienkāršojot un paplašinot normatīvos pamatdokumentus, tostarp:

kopīgas patruļas, vienības, birojus un operatīvos punktus, lai vēl vairāk palielinātu minēto instrumentu pielietojumu un lai nodrošinātu to efektivitāti un rentabilitāti, piemēram, attiecībā uz kopīgām patruļām, pamatojoties uz modeli "1:1" (pa vienam policijas darbiniekam no katras iesaistītās dalībvalsts), atkarībā no uzdevuma:

- šajā kontekstā precizēt un attiecīgā gadījumā, ņemot vērā reģionālās vajadzības un valstu suverenitātes principu, esošās tiesību sistēmas un uzņēmējvalsts noteicošo lomu, konkrētos skaidri definētos apstākļos piešķirt plašākas līdzsvarotas izpildpilnvaras, par ko panākta savstarpēja vienošanās, ārvalstu amatpersonām, kas, pildot pienākumus, darbojas ārpus savas valsts teritorijas;

- veicināt pārrobežu un kopīgu izmeklēšanu izmantošanu un vienkāršot kopēju izmeklēšanas grupu izveides procedūras, piemēram, pirmkārt izmantojot praktiskus instrumentus, tostarp, novērtējot, vai ir nepieciešams atjaunināt esošos paraugnolīgumus, un stiprināt kopēju izmeklēšanas grupu darbu un iesaistīt kopēju izmeklēšanas grupu ekspertus ātrā sarunu risināšanā par kopēju izmeklēšanas grupu nolīgumiem;

Citas valsts teritorijā veikta novērošana: precizēt un apsvērt iespēju vienkāršot juridiskās prasības šādas novērošanas veikšanai, vienlaikus nodrošinot valstu suverenitātes principu, esošos pamattiesību aizsardzības standartus, dalībvalstīs esošās tiesību sistēmas un uzņēmējvalsts noteicošo lomu, izvērtēt to pasākumu standartizāciju, kurus varētu apstiprināt, un tehniskos līdzekļus, kurus varētu izvērst, piemēram, bezpilota gaisa kuģus un lokalizācijas ierīces, un uzlabot atļauju piešķiršanas procedūras, tostarp, no jauna definējot atšķirību starp steidzamu un nesteidzamu novērošanu, atbilstīgi pagarinot vajadzīgo laikposmu atļaujas iegūšanai steidzamai novērošanai, un, ja vajadzīgs un ir samērīgi, ar stingriem nosacījumiem un neskarot esošos instrumentus, tostarp savstarpējās juridiskās palīdzības nolīgumus, ja tie ir piemērojami, apsvērt iespēju atļaut uzsākt novērošanu citas valsts teritorijā, pirms tā turpinās iesaistīto amatpersonu pašu valstī,

Tūlītēja pakaļdzīšanās: vienlaikus nodrošinot valstu suverenitātes principu, esošos pamattiesību aizsardzības standartus, dalībvalstīs esošās tiesību sistēmas un uzņēmējvalsts noteicošo lomu, precizēt juridiskos nosacījumus, lai veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos [23], pielāgot juridiskās prasības praktiķu vajadzībām, iespējams, paplašinot gan tūlītējas pakaļdzīšanās piemērošanas jomu, gan pāri robežām strādājošu amatpersonu kompetenci, tostarp, uzlabojot lokalizācijas datu apmaiņu, atļaujot veikt tūlītēju pakaļdzīšanos, kad vien kāda persona mēģina izvairīties no tiesībaizsardzības procedūrām, un atļaujot veikt tūlītēju pakaļdzīšanos uz zemes, gaisā, jūrā un ūdensceļos;

Vienotie kontaktpunkti (*SPOC*) un/vai policijas un muitas sadarbības centri (*PCCC*): attiecīgā gadījumā dažādos tehniskos un operatīvos veidos stiprināt esošos *PCCC* un *SPOC* un/vai to kompetences jomas, un citas šāda veida struktūras;

Kopīga operatīvā plānošana un mācības: palielināt centienus veicināt pārrobežu sadarbības izmantošanu, jo īpaši masu pulcēšanās, katastrofu un smagu negadījumu reizēs;

[23] Piemēram, kopīgu definīciju vārdiem "aizturēt" (angļu – *apprehend*) un "aizturēt" (angļu – *detain*) – skatīt Šengenas konvencijas 41. pantu.

Īpašās intervences vienības: vēl vairāk nostiprināt pārrobežu sadarbību starp šādām struktūrām ES dalībvalstīs un asociētajās valstīs, tostarp to kompetenci un skaidrojumu attiecībā uz jautājumu par atbildību pārrobežu darbību laikā, pamatojoties uz Padomes Lēmumu 2008/617/TI (2008. gada 23. jūnijs), turpināt atbalstīt kopīgu apmācības centru / izcilības centru izveidi, pielāgot juridiskās prasības, lai atļautu īpašo intervences vienību sprāgstvielu, munīcijas un kaujas materiālu pārrobežu transportēšanu un tranzītu kopīgu mācību un operāciju vajadzībām, atbalstīt konkrētu resursu apvienošanu un koplietošanu starp dalībvalstīm, kas vēlas izmantot šo iespēju, reaģēt uz tehniskās palīdzības lūgumiem no citām dalībvalstīm un stiprināt *Atlas* atbalsta biroja lomu Eiropolā kā īpašo intervences vienību vienoto kontaktpunktu (*SPOC*), piemēram, attiecībā uz *Atlas* darbību pārvaldību un koordināciju;

Policijas un muitas sadarbība: nodrošināt ciešu sadarbību un mērķtiecīgu informācijas apmaiņu, kur tas ir juridiski iespējams, jo īpaši ES politikas cikla / *EMPACT* satvarā un pierobežas reģionos;

27. ātri uzlabot līdzekļus regulārai vai *ad hoc* informācijas apmaiņai un tiešiem sakariem, tostarp kopīgas struktūras, piemēram, intraneta platformas, operāciju kontroles sistēmas vai radiosakaru tīklus;

28. cieši sadarboties, koordinēt un uzturēt sakarus krīžu laikā, piemēram, Covid-19 pandēmijas laikā, operatīvā un stratēģiskā līmenī, jo īpaši ar kaimiņvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, piemēram, izmantojot jau izveidotas vai *ad hoc* struktūras;

29. palielināt informētību tiesībaizsardzības iestāžu starpā par esošajiem rīkiem un palielināt to gatavību sadarboties pāri robežām, pilnībā izmantojot pieejamos informācijas avotus, piemēram, nesen atjauninātо Pārrobežu operāciju rokasgrāmatu un tās valstu faktu lapas;

30. nodrošināt vairāk viegli pieejamas informācijas, piemēram, ieviešot tīmekļa lietojumprogrammas, kas informētu konkrētas tiesībaizsardzības amatpersonas par pārrobežu darbībām piemērojamiem noteikumiem attiecīgajos reģionos – ideāli, ja tās būtu savietojamas ar ES informācijas kanāliem, – un palielinot standartizētu veidlapu izmantošanu;

31. vēl vairāk stiprināt struktūras gan regulārai, gan *ad hoc* apmaiņai, tostarp sanāksmes klātienē un drošas virtuālas sanāksmes, komiteju darbu, darbseminārus un apmaiņas programmas, kā arī kopīgu apmācību un seminārus, lai uzlabotu praktiskās iemaņas operatīvai sadarbībai, tostarp valodu un juridiskās zināšanas;

32. turpināt apmainīties ar paraugpraksi un īstenot to kā vērtīgu rīku sadarbības uzlabošanai;

33. turpināt attīstīt kopīgu Eiropas kultūru tiesībaizsardzības iestādēm un atkarībā no novērotās operatīvās un pedagoģiskās piederības (pakāpeniski) izveidot valsts mehānismu iegūto zināšanu atzīšanai citās dalībvalstīs vai pat kopīgu standartu, kā rezultātā varētu ieviest Eiropas sertifikāciju,

AICINA KOMISIJU

34. pirmkārt, kopā ar dalībvalstīm visaptveroši izvērtēt secinājumus, kādus tā gūst no izvērtējumiem un citiem informācijas avotiem attiecībā uz pārrobežu sadarbību tiesībaizsardzības jomā,

35. pienācīgi ņemt vērā – izvērtējot iespējas Eiropas policijas sadarbības kodeksa priekšlikumam un nodrošinot valstu suverenitātes principu, esošos pamattiesību aizsardzības standartus, esošās tiesību sistēmas dalībvalstīs un uzņēmējvalsts noteicošo lomu – vērtību un panākumus, kādi ir vietējai, reģionālai, divpusējai un daudzpusējai sadarbībai starp dalībvalstīm tiesībaizsardzības jomā, jo īpaši reģionos ar kopīgām iekšējām robežām, un Eiropas tiesību aktu papildu vērtību, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principus,

36. apsvērt iespēju konsolidēt ES tiesisko regulējumu, lai vēl vairāk stiprinātu pārrobežu sadarbību tiesībaizsardzības jomā, vienlaikus garantējot datu un pamattiesību aizsardzību, apmierināt aktuālās operatīvās vajadzības, jo īpaši pārskatot Šengenas konvencijas III sadaļas 1. nodaļas (Policijas sadarbība), Padomes Pamatlēmuma 2006/960/TI un Padomes Lēmumu 2008/615/TI, 2008/616/TI (Prīmes lēmums) un 2008/617/TI [24] prasības, jo īpaši attiecībā uz tūlītēju pakaļdzīšanos un citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, kam būtu pilnībā jādarbojas visā Eiropā, vienlaikus pieļaujot iespēju, ka dalībvalstis izstrādā šādas sadarbības detalizētus nosacījumus un paredz pat vēl ciešāku divpusēju sadarbību, nekā norādīts iepriekš,

37. vienlaikus nodrošinot valstu suverenitātes un proporcionalitātes principus, esošos standartus pamattiesību aizsardzībai, esošās dalībvalstu tiesību sistēmas un uzņēmējvalsts noteicošo lomu, izvērtēt, vai ir vajadzīgi pielāgojumi tiesiskajā regulējumā vai kopējās pamatnostādnēs sadarbībai krīzes situācijās, piemēram, pandēmijas krīzē, kā arī ņemt vērā jaunās tehnoloģijas, kas ietekmē pārrobežu sadarbību tiesībaizsardzības jomā,

38. palielināt atbalstu pastiprinātām reģionālām sadarbības formām (struktūrām), piemēram, *PCCC*, kopīgiem policijas iecirkņiem un kopīgām apmācības nodarbībām, vienlaikus nodrošinot to efektīvu sadarbību ar *SPOC*,

39. sniegt ieguldījumu tiesībaizsardzības sadarbības veicināšanā, atbalstot netraucētas un ātras informācijas apmaiņas attīstīšanu; turpmāku attiecīgu struktūru un platformu attīstīšanu; kopīgas apmācības, nodarbības, seminārus un darbseminārus; tehnisku un valodas šķēršļu samazināšanu, atjauninātu rokasgrāmatu un darba katalogu izveidi, norādot piemērojamās valstu prasības, kompetenci un procedūras, kā arī intensīvu juridisko apmācību,

---

[24] Kā arī attiecīgā gadījumā visus pārējos tiesībaizsardzības/tiesu iestāžu sadarbības instrumentus.

AICINA EIROPOLU

40. turpināt atbalstīt dalībvalstu centienus sniegt Eiropolam kvalitatīvu informāciju un vēl vairāk veicināt plašāku *SIENA* izmantošanu valstu kompetentajās iestādēs,

41. kopā ar citām ieinteresētajām personām un attiecīgajām ekspertu grupām izskatīt iespējas veicināt mobilos risinājumus (vai savstarpēji savienot esošos risinājumus), lai būtu iespējami ātri un droši sakari starp uz vietas norīkotajiem darbiniekiem un izmeklētājiem,

AICINA *CEPOL*

42. turpināt palīdzēt dalībvalstīm tiesībaizsardzības apmācībā, lai stiprinātu darbinieku spējas, jo īpaši juridiskās zināšanas, attiecībā uz pārrobežu sadarbību tiesībaizsardzības jomā,

AICINA *FRONTEX*

43. atbilstoši savām pilnvarām atbalstīt tiesībaizsardzības iestādes ES dalībvalstīs un Šengenas asociētajās valstīs ārējo robežu pārvaldībā, lai panāktu augsta līmeņa drošību visiem ES iedzīvotājiem.